

Ida Nielsen

Prince's Funk Princess

De Deense Ida Nielsen werd in 2010 deel van The New Power Generation, de begeleidingsband van Prince. Ze speelde bij hem tot zijn overlijden in 2016. Ida wordt ook wel 'Prince's Funk Princess' genoemd. Nu speelt ze over de hele wereld met haar eigen band en muziek die ze zelf schrijft, opneemt en produceert. We spreken deze multi-instrumentalist over haar tijd met Prince en haar solocarrière.

Hoe kom je vanaf het Deense platteland bij Prince terecht?

'Ik was op een festival en kreeg ineens een telefoontje van de manager van Prince. Ze zei dat Prince graag een keer met me wilde jammen. Ik ging ervan uit dat het een grap was. Een paar maanden daarvoor had ik mijn vrienden namelijk nog verteld dat het mijn droom was om met Prince te spelen. Ik geloofde er niks van, maar voor de zekerheid gaf ik toch aan interesse te hebben. De manager zou me terugbellen met meer informatie. Ik hoorde heel lang niks meer, maar na twee weken werd ik toch teruggebeld. Het management nodigde me uit om naar Minnesota te komen. Last minute kreeg ik nog drie nummers om te leren. Toen ik aankwam in Minnesota werd ik direct naar Prince in de studio gebracht. Zijn drummer John Blackwell was er ook. Ik was ontzettend nerveus toen ik de studio binnenging, maar Prince begon me meteen vragen te stellen. Hij vroeg me wat voor bas ik had en of hij hem mocht zien. Hij zorgde er echt voor dat ik me op mijn gemak ging voelen. Ik pakte mijn bas en begon maar wat voor hem te spelen. John viel in en niet veel later deed Prince zelf ook mee. Zo begonnen we te jammen. Na een tijdje begon Prince iets anders te spelen met een heel gekke baslijn. Ik denk om te kijken of ik dat ook kon volgen. Ik nam het over en niet even later stopte hij, keek me aan en zei: "We gaan op tour!"

'Dat was dus mijn eerste dag met Prince. Toen ik weer naar huis ging, gaf hij me een stapel cd's mee en zei: "Call me when you know it". Dus ik oefende thuis als een gek alle nummers en een paar weken later ging ik terug naar Minnesota. Dat was in september 2010 en eind oktober begon de tour. Er zat dus flink wat haast achter. Ik vond het best een zware tijd, vooral omdat ik veel nummers moest leren. Daarnaast was het mijn eerste grote tour. In Denemarken had ik al wel in redelijk bekende bands gespeeld en in België speelde ik met Zap Mama. Maar dat was van een hele andere orde.'

Kun je beschrijven hoe het is om met Prince te werken?

'Op het podium staan met Prince is magisch. We hebben zes jaar samengespeeld en zijn in die tijd heel erg close geworden. Het is heel gek, maar bijvoorbeeld een nummer als Purple Rain, wat ik ontelbare keren heb gespeeld, werd nooit saai. Dat kwam echt door Prince. Hij gaf altijd de volle honderd procent op het podium. Ik heb met veel artiesten gespeeld en er zijn altijd momenten dat iemand zijn dag niet heeft. Dat merk je meteen. Maar met Prince was dat gevoel er nooit. Je kon echt aan hem merken dat hij het heerlijk vond om muziek te maken en het publiek voelde dat ook altijd. We speelden best lange shows en als we klaar waren, gingen we naar een ander zaaltje om nog meer ►

‘Van Prince heb ik geleerd dat je jezelf altijd voor de volle honderd procent moet geven’

te spelen. Gewoon omdat we het zo ontzettend leuk vonden. Zijn liefde voor muziek is echt onbeschrijfelijk. Ik ben heel dankbaar dat ik dat van hem meegekregen heb. Ik heb

veel van Prince geleerd: hoe het arrangeren werkt, hoe je in de studio moet spelen en hoe je funky kunt spelen zonder te veel te doen. Maar het belangrijkste dat ik leerde, is

dat je in het moment moet zijn en jezelf altijd honderd procent moet geven. Daarnaast was het natuurlijk geweldig om mijn favoriete muziek te kunnen spelen. Mijn

top 10 favoriete nummers aller tijden bestond volledig uit Prince-nummers en die mocht ik ineens live spelen met hem. Mijn ultieme favoriet is het nummer Alphabet Street. Die song opende mijn oren voor de muziek van Prince. Het is zo funky en de baslijn is echt insane. De bas is niet heel aanwezig in de mix, dus je moet goed luisteren, maar je hoort hoe speels het is. Je kunt

geen vaste baslijn ontdekken omdat Prince gewoon een bas pakte en speelde wat hij voelde. Het is bijna een bassolo.’

Solocarrière

Tegenwoordig is Ida weer druk bezig met haar carrière als soloartiest. Begin dit jaar bracht ze haar vierde soloalbum Time 2 Stop Worrying (Bout The Weird Stuff) uit en

sindsdien is ze met haar band The Funkbots op tour over de hele wereld. Haar muziek omschrijft ze als een mix van oldschool funk en hiphop met reggae- en wereldmuziek-invloeden. Net zoals haar vorige albums heeft Ida Time 2 Stop Worrying volledig zelf geschreven, ingespeeld en geproduceerd. ‘Ik schrijf nummers op gitaar, bas of piano. Ik ben geen goede pianist, maar ik ben dol op ▶

Ida's Sandberg Signature.

Ida's sound en spullen

Live is Ida te zien met haar signature bas van Sandberg Guitars. Ze bespeelt zowel de 4-snarige als de 5-snarige versie van de zwarte bas met opvallende slagplaat. ‘Op het moment dat ik de bas ontwierp, speelde ik nog met Prince’, vertelt Ida over het ontwerpproces. ‘Dus ik wilde een bas die goed klonk bij zijn funk en rock, maar die ook geschikt was voor mijn eigen muziek. Dus ik ging naar Sandberg en daar heb ik drie dagen lang allemaal verschillende pick-ups geprobeerd. Ik ben best wel nerdy op dat gebied. Je kunt niet alles wat je zoekt in één instrument vinden, maar met deze bas ben ik erg dichtbij gekomen. Hij heeft alle sounds die ik mooi vind. Ik gebruik ook bijna geen andere bassen meer, alleen als ik echt op zoek ben naar een specifieke sound.’ ‘Qua versterking speel ik over een T 1000 Micro-bassamp met twee 2x12-speakerkasten van Eich Amps. Deze versterker pas goed bij mijn bas. Hij heeft veel warmte maar ook de punch die ik zoek. En als je slapt is het geluid flink “in your face”. Daar houd ik van.’

Effecten

‘Ik vind het leuk om thuis nieuwe effecten uit te proberen; je kunt zoveel gekke geluiden halen uit een bas. Maar bij mijn eigen band is dat niet echt nodig. Tijdens de tour heb ik dan ook alleen mijn kleine reis set-up mee. Daarin zit onder andere een TC SpectraComp-compressor. Die gebruik ik tijdens solo's om het volume een boost te geven. Ik speel meestal zonder compressor omdat ik graag het verschil hoor tussen hard en zacht spelen. Die dynamiek vind ik belangrijk. Verder heb ik natuurlijk een tuner en ook een Sub 'n' Up-octaver van TC Electronic. Met die octaver kun je een octaaf omhoog, eentje omlaag of een blend maken tussen die twee. Ik was altijd jaloers op gitaristen omdat hun hoge noten tijdens solo's zo konden scheuren. Dat wilde ik ook, dus daar gebruik ik nu de octaaf omhoog voor. Als je het teveel doet klinkt je als Mickey Mouse, maar als je een fijne mix vindt, geeft het een extra dimensie aan je geluid. Als laatste heb ik nog een DOD Envelope Filter 440. Dat is een oud pedaal dat ze niet meer maken. Jammer, want hij is echt geweldig voor bas. Het geluid doet wel denken aan dat van een kip; een soort kort tok-achtig geluid. Dat vind ik heerlijk tijdens solo's.’

Deze drie effecten heeft Ida op tour altijd bij zich.

‘Ik heb veel nummers geschreven vanuit een baslijn, maar soms speel ik ook juist akkoorden op bas’

mooie akkoorden. Op de piano schrijf ik meestal mooie, rustige liedjes. Op de gitaar kan ik alleen funky dingen maken en op de bas is het een beetje van beide. Ik heb veel nummers geschreven vanuit een baslijn, maar soms speel ik ook juist akkoorden op de bas. Er zijn voor mij een heleboel factoren die een liedje een “goed” liedje maken, maar het moet me in ieder geval raken. En dat kan zijn doordat iemand heel mooi kan zingen of dat de tekst heel mooi is. Of doordat de groove zo lekker is dat je gewoon niet stil kunt staan en wil gaan dansen. Als je ze alle drie in één liedje kunt krijgen, dan is het perfect.’

Funky

‘Veel mensen met wie ik vroeger speelde, wilden geen funkmuziek maken omdat het niet hip was. Daardoor heb ik veel andere genres gespeeld. Op een bepaald moment besloot ik toch gewoon mijn eigen ding te gaan doen zonder na te denken over wat andere mensen ervan zouden vinden. Daardoor ging voor mij het balletje rollen en werd ik uiteindelijk ontdekt door Prince. Als ik was blijven doen wat andere mensen van me wilden, dan had hij me nooit gevonden denk ik. Hij vond me doordat ik goed was in de funky dingen.’

‘Er is een groot verschil tussen het in dienst spelen van een andere muzikant en het starten van je eigen project. Bij Prince spelen

Het combineren van zang en bas

Live lijkt Ida haar zanglijnen en bassolo's moeiteloos te combineren. Maar hoe doe je dat nou eigenlijk? ‘Als ik je nu een moeilijk nummer zou geven, moet je je er waarschijnlijk erg op concentreren’, legt Ida uit. ‘Maar als je het nummer eenmaal kent, dan is het helemaal niet meer zo moeilijk. Dan zit het in je spiergeheugen en hoef je er veel minder over na te denken. In het begin vond ik het best lastig om zang en bas te combineren. In de studio neem ik vaak eerst de bas op en later pas de zang. Als we een nummer dan live willen gaan spelen, denk ik ineens: o ja, nu moet ik het allemaal tegelijk doen! Dat moest ik in het begin echt oefenen, maar nu gaat dat steeds makkelijker. Uiteindelijk ben ik een bassist die zingt, geen zangeres die basgitaar speelt. Dat is een groot verschil vind ik. En er zijn altijd dingen die ik nog wil leren; ik probeer mezelf constant te blijven ontwikkelen. Soms zie ik jonge muzikanten voorbijkomen die zo ontzettend goed en snel kunnen spelen, dat ik niet kan volgen wat ze precies doen. En ze zien er vaak ook nog uit alsof ze het leuk vinden en het niet doen omdat er een boze ouder met een zweep naast ze staat. Dus het is altijd goed om te blijven leren. Vroeger was ik helemaal niet zo bezig met oefenen op mijn bas. Vooral omdat het best wel saai kan zijn. Maar nu gaat dat een stuk beter. En iedere docent zal me haten dat ik dit zeg, maar ik vind het nog steeds niet leuk om te oefenen als ik daarbij geen tv kan kijken. Ik wil graag oefenen, maar wil ook geëntertaind worden op hetzelfde moment.’

was een droom die uitkwam en ik denk dat het ook heel goed was voor mijn ontwikkeling als bassist. Je hebt dan puur de rol van bassist. In mijn eigen band zit ik minder in die rol. De baspartijen hebben in ieder geval een minder ondersteunende functie. “I’m just foolin’ around” en doe wat ik tof vind. Het is echt basmuziek.’

‘Op dit moment touren we flink, in de zomer doen we festivals door heel Europa en in de herfst staat weer een tour gepland. Eigenlijk zijn we gewoon constant op tour, en ik ben

er dol op. Het is fijn om af en toe thuis te kunnen zijn en mijn ouders te zien, maar ik houd zoveel van muziek maken en ik voel me heel dankbaar dat ik in de positie ben om het zoveel te kunnen doen. Als we tijdens de tour even tijd hebben, schrijf ik nieuwe muziek. Iets wat ik iedereen wil meegeven, is dat je altijd je dromen achterna moet jagen. Als je iets wilt; ga het dan proberen en kijk of het lukt. Als het niet lukt heb je in ieder geval geen spijt dat je het niet geprobeerd hebt. Dat is best wijs, vind je niet?’ ■

www.idanielsenbass.com